

Sygn. akt I C 250/16

Dnia 22 czerwca 2017 r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy w Płocku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym

Przewodniczący SSO Radosław Jeznach

Protokolant Sławomir Bogucki

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2017 r. w Płocku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko Gminie M. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Gminy M. S. na rzecz powódki A. W. kwotę 311 421,31 zł (trzysta jedenaście tysięcy czterysta dwadzieścia jeden złotych trzydzieści jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od następujących kwot :

- a) od kwoty 81 556,36 zł od dnia 27 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty
- b) od kwoty 137 097,18 zł od dnia 27 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty
- c) od kwoty 61 584,82 zł od dnia 01 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty
- d) od kwoty 31 182,95 zł od dnia 01 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty;

2. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

3. zasądza od pozwanego Gminy M. S. na rzecz powódki A. W. kwotę 27 698,67 zł (dwadzieścia siedem tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt osiem złotych sześćdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. nakazuje ściągnąć od powódki A. W. z należności zasądzonej w punkcie 1. Wyroku na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Płocku kwotę 1 016,00 zł (jeden tysiąc szesnaście złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

5. nakazuje zwrócić na rzecz pozwanego Gminy M. S. ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Płocku kwotę 670,44 zł (sześćset siedemdziesiąt złotych czterdzieści cztery grosze) tytułem niewykorzystanej części zaliczki;

6. wyrokowi w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie zasądzonej wraz z ustawowymi odsetkami kwoty 79 455,43 zł (siedemdziesiąt dziewięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt pięć złotych czterdzieści trzy grosze), na którą składają się kwoty :

- 50 558,06 zł, stanowiąca część należności zasądzonej w punkcie 1. podpunkt a)
- 100,83 zł, stanowiąca część należności zasądzonej w punkcie 1. podpunkt b)

- 14 449,95 zł, stanowiąca część należności zasądzonej w punkcie 1. podpunkt c)
- 14 346,59 zł, stanowiąca część należności zasądzonej w punkcie 1. podpunkt d).

Sygn. akt I C 250/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 stycznia 2016 r. powódka A. W. wniosła o nakazanie pozwanej Gminie M. S., aby w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty zapłaciła na jej rzecz kwotę 314.223,56 zł wraz z odsetkami ustawowymi licznymi od następujących kwot i dat:

- od kwoty 84.692,04 zł wraz z odsetkami ustawowymi licznymi od tejże kwoty od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 139.362,78 zł wraz z odsetkami ustawowymi licznymi od tejże kwoty od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 84.512,13 zł wraz z odsetkami ustawowymi licznymi od tejże kwoty od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 5.656,61 zł wraz z odsetkami ustawowymi licznymi od tejże kwoty od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty

Powódka wniosła również o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu wraz z wyodrębnionymi kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych, oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) A. W. – jest organem prowadzącym przedszkole niepubliczne, które zostało zarejestrowane w ewidencji szkół i placówek niepublicznych, uprawnionym do otrzymywania dotacji na dofinansowanie bieżącej działalności oświatowej prowadzonej placówki na podstawie art. 90 ust. 2b Ustawy o systemie oświaty, w wysokości determinowanej ustalonymi przez daną gminę w budżecie wydatkami bieżącymi ponoszonymi w przedszkolach publicznych. Powódka wskazała, że wypłacono jej za lata 2011 – 2014 dotacje w nieprawidłowych wysokościach; w sposób szczegółowy powódka dokonała wyliczeń należnych jej kwot za poszczególne lata, wskazując, iż dochodzi różnic pomiędzy wypłaconymi jej dotacjami a wysokością dotacji w prawidłowo ustalonych wysokościach.

W odpowiedzi na pozew z dnia 26 lutego 2016 r. pozwana uznała powództwo w części, do kwoty 79.693,08 zł, wnosząc w pozostałej części o oddalenie powództwa. Ponadto wniosła o zasądzenie od powódki procesu według norm przepisanych. Pozwana wskazała, że brak precyzji w uregulowaniach ustawowych dotyczących sposobu naliczania dotacji powoduje spory interpretacyjne; pozwana przedstawiła szczegółowe wyliczenie jej zdaniem należnych dotacji za wskazane lata – przy założeniu, że od wydatków stanowiących podstawę naliczenia dotacji odjąć należy koszty prowadzenia zajęć specjalistycznych prowadzonych z dziećmi niepełnosprawnymi, a także wpłaty rodziców dzieci uczęszczających do przedszkoli publicznych przeznaczone na pokrycie wydatków na wyżywienie dzieci; przedstawione wyliczenia uwzględniały ilość dzieci uczęszczających do niepublicznego przedszkola prowadzonego przez powódkę według treści jej wniosków o dofinansowanie zawierających wskazanie przewidywanej liczby dzieci w danym roku szkolnym.

W piśmie z dnia 24 marca 2016 r. powódka zmodyfikowała powództwo w zakresie dochodzonych kwot i wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty w wysokości 334.548,43 zł wraz z odsetkami ustawowymi licznymi od następujących kwot i dat:

- od kwoty 81.556,36 zł od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 137.097,18 zł od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 79.311,94 zł od dnia 1 stycznia 2014r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 36.582,95 zł od dnia wniesienia niniejszego pisma tj. od dnia 29 marca 2016 r. do dnia zapłaty. Powódka wskazała, iż w świetle obowiązujących uregulowań prawnych nieuprawnione było pomniejszenie podstawy naliczania dotacji o wydatki na prowadzenie zajęć specjalistycznych z dziećmi niepełnosprawnymi – brak jest bowiem podstaw do pomniejszania kwot wydatków bieżących o kwoty stanowiące równowartość dochodów służących ich pokryciu, niezależnie od źródła ich pochodzenia; podobnie zakwestionowano zasadność odliczania wydatków o dochody pochodzące z wpłat rodziców na pokrycie wydatków na wyżywienie dzieci. Nadto powódka podniosła, że w jej ocenie bezpodstawne było ograniczanie przyznawanych dotacji w odniesieniu do ilości planowanej liczby dzieci podawanej w corocznym wniosku o przyznanie dotacji – dotacja bowiem przysługiwać powinna w odniesieniu do faktycznej liczby dzieci uczęszczających do placówki niepublicznej w danym roku szkolnym, niezależnie od dochowania instrukcyjnego terminu na złożenie wniosku o dotację zawierającego informację co do planowanej ilości dzieci.

W piśmie procesowym z dnia 21 października 2016 r. pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia co do części dochodzonych odsetek ustawowych jako świadczenia co do zasady okresowego to jest za okres:

- od 1 stycznia 2012 r. do 27 stycznia 2013 r.– od kwoty 81.556,36 zł
- od dnia 1 stycznia 2013 r. do 27 stycznia 2013 r. – od kwoty 137.097,18 zł.

Na rozprawie w dniu 21 października 2016 r. pozwana sprostowała kwotę, co do której powództwo zostało uznane wskazując, iż prawidłowa wartość to 79 455,43 zł.

W dniu 24 stycznia 2017 r. pozwana Gmina S. zakwestionowała opinię biegłej z zakresu rachunkowości i finansów publicznych, twierdząc, że obarczona jest ona błędami metodologicznymi, nie uwzględnia specyfiki funkcjonowania jednostek samorządu terytorialnego i praktyki w zakresie funkcjonowania przedszkoli niepublicznych, interpretacji przepisów w kontekście zmian ustawowych, mechanicznego zastosowania przepisów ustawy, braku omówienia wątpliwości interpretacyjnych podnoszonych przez pozwaną i będących również przedmiotem orzecznictwa sądowego. Ponadto pozwana podtrzymała swoje stanowisko dotyczące odliczania kosztów zakupu produktów służących przygotowywaniu posiłków dla dzieci przedszkolnych od podstawy naliczania dotacji dla przedszkoli niepublicznych; podtrzymała stanowisko dotyczące odliczania od podstawy naliczania dotacji wydatków związanych z prowadzeniem zajęć z dziećmi niepełnosprawnymi; zakwestionowała obowiązek wyliczenia kosztów prowadzenia przedszkoli na podstawie sprawozdań finansowych (...), prezentując stanowisko, iż możliwe jest wyliczenie na podstawie rzeczywistych kosztów z wyłączeniem np. żywienia i kształcenia dzieci niepełnosprawnych; nie uznała roszczenia co do zapłaty dotacji na 155 uczniów z tytułu zwiększonej od dnia 1 września 2012 roku ilości dzieci wykazywanych w miesięcznych informacjach za okres IX-XII; pozwana nie zgodziła się z faktyczną liczbą dzieci tj. 813.

Powódka w piśmie z dnia 15 marca 2017 roku podkreśliła, że nie zgłasza zastrzeżeń co do treści konkluzji opinii biegłego.

W swoich ostatecznych stanowiskach zaprezentowanych na rozprawach w dniach 21 października 2016 r. i 13 czerwca 2017 r. powódka podtrzymała swoje powództwo zawarte w pozwie z dnia 27 stycznia 2016 r. oraz piśmie procesowym z dnia 24 marca 2016 r. Pozwana natomiast zmodyfikowała uznanie powództwa do kwoty 79.455,43 zł w dalszej części wnosząc jak w piśmie procesowym z dnia 26 lutego 2016 r. i piśmie z dnia 21 października 2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. W. od 01 września 2010 r. prowadzi działalność gospodarczą - przedszkole niepubliczne (...) w S., które zostało zarejestrowane w ewidencji szkół i placówek niepublicznych (dowód: zaświadczenie o wpisie od ewidencji k. 19-21, wydruk k. 22).

A. W. w latach 2011 – 2014 kierowała do Gminy S. wnioski o dofinansowanie działalności oświatowej prowadzonego przez siebie przedszkola (dowód: zeznania powódki k. 634 czas adnotacji: 00:08:59, wzór wniosku o udzielenie dotacji k. 71-73).

Gmina M. S. na podstawie podjętej przez siebie Uchwały nr (...) z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji dla przedszkoli i szkół na terenie Gminy M. S. oraz ustawy o systemie oświaty (art. 90 ust. 2b i 2c) rozliczała i udzielała A. W. dotacje dla przedszkola, stosując regulamin ustalający tryb udzielania i rozliczania dotacji dla przedszkoli i szkół niepublicznych, stanowiący załącznik do uchwały (dowód: kopia Uchwały nr (...)z dnia 25 stycznia 2013 r. wraz z załącznikami k. 70-86).

Z uchwały Budżetowej Gminy M. S. na rok 2011 nr (...)z dnia 25 stycznia 2011 r. wynikało, że dotacje w 2011 roku przysługują A. W. (dowód: kopia Uchwały nr (...) z dnia 25 stycznia 2011 r. k. 87-118).

W okresie od stycznia 2011 r. do grudnia 2011 r. A. W. otrzymywała od Gminy M. S. dotacje co miesiąc (dowód: kopie historii rachunków k.160- 162). W rocznym rozliczeniu przekazanej dotacji w 2011 r. wskazała, iż łączna kwota dofinansowania wynosiła 328.424,60 zł. Pismem z dnia 16 lutego 2012 r. wniosła do Urzędu Miejskiego w S. o korektę rocznego rozliczenia dotacji za 2011 rok i wskazała, iż kwota dofinansowania za 2011 r. wynosiła 204.345,00 zł (dowód: kopia rozliczenia za 2011 rok k. 163-164, kopia pisma z dnia 16.02.2012 r. k. 165 kopia korekty rocznego rozliczenia za rok 2011 k. 166-167). W 2011 r. liczba dzieci uczęszczających do placówki prowadzonej przez A. W. wynosiła 478.

Z uchwały Budżetowej Gminy M. S. na rok 2011 nr (...) z dnia 25 stycznia 2011 r. wynikało, że dotacje w 2011 r. przysługują A. W. (dowód: kopia Uchwały nr (...) z dnia 25 stycznia 2011 roku k. 87-89).

W roku 2011 kwota otrzymanej przez A. W. dotacji wyniosła 204 345,00 zł, przy liczbie dzieci uczęszczających do placówki 478 i koszcie opieki nad dzieckiem uczęszczającym do przedszkola publicznego na terenie gminy 797,49 zł.

W kolejnych latach tj. 2012-2014 A. W. także otrzymywała dotacje od Gminy S.. Wynikało to z Uchwały Gminy M. S. na rok 2012 Nr (...) Rady Miejskiej w S. z dnia 15 grudnia 2011 r., Uchwały Gminy M. S. na rok 2013 Nr (...) Rady Miejskiej w S. z dnia 21 grudnia 2012 r. oraz Uchwały Budżetowej Gminy M. S. na rok 2014 Nr (...) Rady Miejskiej w S. z dnia 20 grudnia 2013 r. (dowód: Uchwała z dnia 15 grudnia 2011 r. wraz z załącznikami k. 168-195, Uchwała z dnia 21 grudnia 2012 r. wraz z załącznikami k. 244-277, Uchwała z dnia 20 grudnia 2013 r. wraz z załącznikami k.339-373).

W roku 2012 kwota otrzymanej przez A. W. dotacji wyniosła 275.888,42 zł, przy liczbie dzieci uczęszczających do placówki 640 i koszcie opieki nad dzieckiem uczęszczającym do przedszkola publicznego na terenie gminy 860,39 zł; w 2013 roku przyznana dotacja wyniosła 458.664,42 zł, przy liczbie dzieci uczęszczających do placówki 611 w okresie do sierpnia i 261 do grudnia i koszcie opieki nad dzieckiem uczęszczającym do przedszkola publicznego na terenie gminy 836,15 zł w okresie do końca sierpnia i 700,31 zł w okresie od września do końca grudnia; w 2014 roku przyznana dotacja wyniosła 406 757,05 zł, przy liczbie dzieci uczęszczających do placówki 811 i koszcie opieki nad dzieckiem uczęszczającym do przedszkola publicznego na terenie gminy 720,00 zł (dowód: historie rachunków k. 240-241, k.331-333, k. 412-414, opinia biegłej M. R.). A. W. wykazywała wyżej wskazane kwoty za poszczególne lata w rocznych rozliczeniach (dowód: roczne rozliczenie przekazanej dotacji w roku 2012 k. 242-243, roczne rozliczenie przekazanej dotacji w roku 2013 k. 334-336, roczne rozliczenie przekazanej dotacji w toku 2014 k. 410-411).

A. W. w 2014 r. zwróciła dotację w wysokości 2.006,20 zł za dziecko M. J. (1), który wykazywany był w informacjach miesięcznych o ilości dzieci uczęszczających do przedszkola w miesiącach od września do grudnia 2013 r., który nie ukończył 2,5 lat. Dotacja więc została na niego wypłacona (dowód: potwierdzenie dokonania przelewu k. 415). A. W. podobnie wykazała w informacji miesięcznej za kwiecień 2014 r., z tym, że wykazanie te dotyczyło dwójki dzieci. W grudniu 2013 r. zwróciła dotację w wysokości 1.468,53 zł za M. J. (2), a w styczniu 2014 r. kwotę w wysokości 979,02 za K. K. (dowód: potwierdzenie dokonania przelewu k. 337-338, zeznania powódki k.634 czas adnotacji: 00:13:10).

Pismem z dnia 7 września 2015 r. A. W. wezwała Gminę M. S. do zapłaty w nieprzekraczalnym terminie 14 dni:

- kwoty 84.692,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od tejże kwoty od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 139.362,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od tejże kwoty od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 82.064,58 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od tejże kwoty od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty;
- kwoty 2.570,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od tejże kwoty od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty.

A. W. wyraziła także chęć do podjęcia rozmów celem ugodowego rozwiązania sporu (dowód: ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 416-422).

W odpowiedzi z dnia 22 września 2015 r. na wezwanie do zapłaty Burmistrz Miasta S. wyraził zgodę na polubowne rozwiązanie sporu, powołując się na skomplikowany stan prawny i różne interpretacje obowiązujących przepisów naliczania dotacji (dowód: pismo z dnia 22 września 2015 roku k. 427).

W roku 2014 liczba dzieci uczęszczających do Przedszkola (...) w S. prowadzonego przez A. W. jej zdaniem wyniosła 821 uczniów (dowód: pismo z dnia 24 marca 2016 r. k. 573-585). Gmina M. S. w piśmie z dnia 24 stycznia 2017 r. wskazała, że liczba dzieci w 2014 r. wynosiła 811 uczniów (dowód: pismo z dnia 24 stycznia 2017 roku k. 664-668).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dokumentów, opinii biegłej M. R. (2) (k. 644-658, k.685-688) oraz zeznań stron : powódki (00:08:59 i 00:13:10 rozprawy z 21.10.2016) i pozwanej (00:17:06 rozprawy z 21.10.2016 i 00:05:07–00:05:13 rozprawy z 3.06.2017)

Opinie biegłej M. R. (2) stanowią pełnoprawny materiał dowodowy i podstawę przyjętych przez Sąd ustaleń co do ustalenia wysokości dotacji przysługujących A. W. od Gminy M. S. na podstawie art. 90 ust.2 ustawy o systemie oświaty za lata 2012-2014. Biegła przedstawiła w sposób szczegółowy i rzeczowy, poczynione ustalenia, wyjaśniła wyczerpująco i rzeczowo podstawy sformułowanych w pisemnej opinii wniosków. Sąd uznał zatem opinię za fachową i wiarygodną – w zakresie przedstawionych wyliczeń rachunkowych; podkreślić należy, iż Sąd podzielił stanowisko biegłej co do założeń, które legły u podstaw poczynionych obliczeń, oraz przedstawionej interpretacji przepisów prawa – przy czym opinia biegłej nie stanowi oczywiście dowodu w zakresie interpretacji przepisów, miała ona bowiem w istocie jedynie czysto rachunkowy wymiar; Sąd samodzielnie dokonał analizy przepisów i ich interpretacji stwierdzając, że biegła sporządziła opinię w oparciu o właściwie zinterpretowane przepisy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zakresie kwoty 311 421,31 zł ustalonej na podstawie opinii biegłej z zakresu rachunkowości i finansów publicznych, w pozostałym zakresie powództwo należało oddalić – również w zakresie uwzględnionego przez Sąd zarzutu przedawnienia części należności odsetkowych za okres przekraczający trzy lata wstecz licząc od daty wniesienia pozwu. Jak wskazano wyżej biegła w sposób prawidłowy przyjęła założenia do sporządzenia opinii w oparciu o trafnie zinterpretowane przepisy prawa; wysokość wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia ustalona została w oparciu o dokumentację przedstawioną przez strony (w szczególności budżetowych aktów gminnych), podobnie jak liczba dzieci, na które dotacje przysługiwały – przy uwzględnieniu uwag zgłoszonych w tym zakresie przez pozwaną.

Zgodnie z art. 90 ust.1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. z 2004 r. Dz. U. Nr 256 poz. 2572 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w okresie od 01 stycznia 2011 r. do 31 sierpnia 2013 r. niepubliczne przedszkola, w tym specjalne, szkoły podstawowe i gimnazja, w tym z oddziałami integracyjnymi, z wyjątkiem szkół podstawowych specjalnych i gimnazjów specjalnych oraz szkół podstawowych artystycznych,

otrzymują dotacje z budżetu gminy; zgodnie z art. 90 ust. 2b ustawy dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola i oddziału przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego, pod warunkiem że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole poda organowi właściwemu do udzielania dotacji informację o planowanej liczbie uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji.

Zgodnie zaś z art. 14 w związku z art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 827 ze zm.) w okresie od 1 września 2013 r. do 31 sierpnia 2015 r. dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach prowadzonych przez gminę w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez gminę, pod warunkiem że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole poda organowi właściwemu do udzielania dotacji informację o planowanej liczbie uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji.

Należy zwrócić uwagę, iż pozwana Gmina M. S. uznała częściową kwotę roszczenia objętą pozwem argumentując to nieprawidłowymi wyliczeniami A. W. dotyczącymi :

1. ujęcia w rozliczeniu wydatków bieżących poniesionych w dziale 801 Oświata i wychowanie, rozdziale 80146 Doksztalczenie i doskonalenie nauczycieli;
2. braku pomniejszenia wydatków o zwiększone kwoty prowadzenia w Miejskim Przedszkolu 4 zajęć specjalistycznych dla oddziałów integracyjnych;
3. braku pomniejszenia wydatków o dochody pozyskane przez gminę z tytułu opłat rodziców za wyżywienie;
4. uwzględnieniu w rozliczeniu w 2012 r. liczby 640 dzieci zamiast 485 dzieci wskazanych we wniosku o udzielenie dotacji złożonym do 30 września 2011 roku;
5. uwzględnieniu w rozliczeniu złej wartości wpływów z usług za 4 miesiące 2013 roku;
6. uwzględnieniu w rozliczeniu za 2014 rok liczby 821 dzieci zamiast 811 dzieci.

Zgodnie z art. 236 ust.2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 124 ze zm.) przez wydatki bieżące budżetu jednostki samorządu terytorialnego rozumie się wydatki budżetowe niebędące wydatkami majątkowymi. Zgodnie zaś z art. 236 ust. 3 tej ustawy w planie wydatków bieżących wyodrębnia się w układzie działów i rozdziałów planowane kwoty wydatków bieżących, w szczególności na wydatki jednostek budżetowych. Gmina M. S. złożyła sprawozdania: Rb – 27S z wykonania planu dochodów budżetowych jednostki samorządu terytorialnego – samorządowej jednostki budżetowej oraz Rb-28S z wykonania planu wydatków budżetowych jednostki samorządu terytorialnego – samorządowej jednostki budżetowej – z dokumentów tych wynika, że przedszkola miejskie były prowadzone w formie jednostek budżetowych, a zatem w planie wydatków bieżących gminy ujęte były wydatki bieżące jednostek budżetowych. Zdaniem Sądu warto zwrócić uwagę, że żaden z przepisów, na podstawie których przyznawane są dotacje dla niepublicznych przedszkoli, nie zawierał pierwotnie wyłączenia określonych wydatków bieżących z podstawy od której nalicza się dotację; tym samym nieuprawnione jest wyłączenie z wydatków bieżących ponoszonych przez przedszkola publiczne działających jako samorządowe jednostki budżetowe jakichkolwiek wydatków bieżących, w tym również ponoszonych w dziale 801 Oświata i wychowanie, rozdziale 80146 Doksztalczenie i doskonalenie nauczycieli, ustawodawca bowiem nie przewidział takiego wyłączenia – prezentowana przez pozwaną wykładnia przepisów w sposób oczywisty jest sprzeczna z podstawowymi regułami wykładni językowej,

proceeds to the creation of a legal norm exceeding the content of the provision formulated by the legislator; the direction of the amendment made in the law of June 2013 was consistent with the expectations of local government units, although at the same time the amendment itself, in the light of the explanatory statement of purpose and the rational action of the legislator, confirmed that at the time of its entry into force, a different legal state was in force. According to the above-mentioned reports, the expenditures for kindergartens were carried out in the categories 80104 – kindergartens, 80146 – Training and improvement of teachers, 80148 – School meals and kindergartens, 80195 – other activities; all these expenditures should therefore be included in the basis for determining the grant. Such an interpretation of the provisions was presented by the regional courts of accounts in the Resolution no (...) of the Regional Court of Accounts in W. of March 23, 2015 and the Resolution of the Regional Court of Accounts in K. of October 28, 2009 ((...)).

Analysis of the expenditures incurred by the Municipality M. S. for the functioning of the Municipal Kindergarten no (...) with the integrative units indicates that in the years 2011-2014 it was about 50-60% higher than in other kindergartens conducted by the municipality. However, the analysis of the above-mentioned reports and the statute of the kindergarten indicates that it is not a special kindergarten for which the expenditures are classified in category 80105 - Special kindergartens. The opinion of the expert M. R. (3) in the current legal state is that there is no possibility of exclusion from the basis for determining the grant of expenditures incurred for integrative units in a public kindergarten and the court also shares this opinion. The above finding is confirmed, among others, in the results of the control of the Supreme Court of Control, in which she notes, among others, „the implementation of actions aimed at making the grant for kindergartens non-public, to which children with disabilities do not go, is not taken into account in the expenditures related to education, upbringing and care of children with disabilities in public kindergartens with integrative units and special kindergartens” (<https://www.nik.gov.pl/plik/id,7112,vp,8982.pdf>).

According to the wording of art. 90 ust. 2b of the Education System Act, grants for non-public kindergartens were to be granted to each student at a level not lower than 75% of the expenditures in the budget of the municipality for kindergartens conducted in public kindergartens, calculated per student. From September 1, 2013, the grant for a non-public kindergarten was to be determined according to art. 14 of the Act on the Education System and certain other provisions, which stipulate that grants for non-public kindergartens are granted to each student at a level not lower than 75% of the expenditures in the budget of the municipality for kindergartens conducted by the municipality, calculated per student, reduced by the cost of education and upbringing. The implementation of the above change in the method of calculating the grant and the introduction of a separate deduction from the expenditures for kindergartens provided for per student in public kindergartens indicates that at the time of the adoption of this change, the cost of upbringing was included in the expenditures for kindergartens, which formed the basis for calculating the grant (for example, the judgment of the SA in Krakow of May 31, 2016, sygn. akt I ACa 176/16, the judgment of the Court of Appeals in Krakow of September 6, 2016, sygn. akt I ACa 617/16, the judgment of the Court of Appeals in Lublin of January 27, 2015, sygn. akt I ACa 679/14, the judgment of the Court of Appeals in Gdansk of April 28, 2015, sygn. akt V ACa 245/15). The Municipality M. S. confirmed this by submitting a letter from the Ministry of National Education of August 28, 2012 (k.628-629), in which it is stated that „the above information is exclusively the opinion of the Ministry of National Education and does not constitute a binding explanatory statement of the provisions of the law in this area”. A similar wording, „in the opinion of the Ministry of National Education” was contained in the answer to the question no (...) (k.632-633). The court therefore shares the opinion of the expert M. R. (2) that as of August 31, 2013, there were no grounds for reducing the expenditures for kindergartens by the cost of upbringing incurred by parents.

According to the above-mentioned provisions, the grant for a non-public kindergarten is granted on the condition that the competent authority is provided with information on the planned number of students no later than 30 days before the grant is granted, although the judgment of the court does not limit the amount of the grant to the planned number of students; according to the wording of art. 90 ust. 2b of the Education System Act (and art. 14 of the Act of June 13, 2013 on the Education System and certain other laws) the grant is granted to each student, and not to each planned student; in this case, the grant is sufficient

jest sięgnięcie do zasad wykładni językowej przepisów – w ocenie Sądu treść przepisów jest jednoznaczna, zaś informacja o planowanej ilości dzieci, jakie przedszkole niepubliczne zamierza przyjąć w danym roku, nie determinuje ostatecznej wysokości dotacji, która uzależniona jest wyraźnie od liczby faktycznie przyjętych dzieci. Powyższe znajduje również potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 września 2014 r. sygn. akt II GSK 1132/13, gdzie stwierdzono, że w „w zależności od faktycznej liczby uczniów i wychowanków kształtuje się wysokość przekazywanej części dotacji, co wynika z art. 90 ust. 1 a-3b w zw. Z ust.3d w zw. z ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz. U. 2004 r. Nr. 256, poz. 2572.) (...). Inną bowiem kwestią jest obowiązek podania przez organ prowadzący niepubliczną szkołę do określonego dnia września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji organowi właściwemu informacji o planowanej liczbie uczniów. Informacje te są warunkiem uzyskania dotacji przez organy prowadzące szkoły niepubliczne, niepubliczne przedszkola w roku następnym”. Reasumując, niekorzystne dla jednostek samorządowych przepisy nie mogą być „naprawiane” w oczekiwanym przez te jednostki kierunku – rolą sądu nie jest bowiem dostosowywanie prawa do oczekiwań (być może nawet słusznych i racjonalnych) podmiotów publicznych, ale stosowanie norm prawnych ustanowionych przez ustawodawcę; kwestia możliwości planowania wydatków budżetowych i niezbędnych rezerw przez jednostki samorządu terytorialnego w związku z koniecznością zagwarantowania środków na dotacje w zakresie przekraczającym kwoty możliwe do ustalenia w oparciu o planowaną liczbę przyjętych uczniów, pozostaje poza sferą kompetencji sądu powszechnego (tym bardziej, że rok budżetowy nie pokrywa się z rokiem szkolny, co samo w sobie stanowi istotny problem w planowaniu tego rodzaju wydatków).

Sąd w odniesieniu do faktycznej liczby dzieci, które uczęszczały w 2014 r. zwraca uwagę, iż zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, wychowaniem przedszkolnym może być objęte dziecko, które ukończyło 2,5 roku. Dotacja dla dzieci w przedszkolach niepublicznych jest więc wypłacana począwszy od ukończenia przez nich 2,5 roku życia. Dla dzieci mniejszych zabezpieczane są miejsca w żłobku miejskim. A. W. w 2014 r. zwróciła dotację w wysokości 2.006,20 zł za dziecko M. J. (1), który wykazywany był w informacjach miesięcznych o ilości dzieci uczęszczających do przedszkola w miesiącach od września do grudnia 2013 r., który nie ukończył 2,5 lat. Dotacja została na niego wypłacona nienależnie. Dodatkowo wskazać należy, że w informacji miesięcznej za kwiecień 2014 r. powódka wykazała również dwoje dzieci, które nie ukończyły w miesiącu kwietniu 2,5 roku życia. Nie powinni więc być doliczani do ogólnej liczby dzieci, dlatego podlegają odliczeniu od faktycznej ilości dzieci, na które powinna być wypłacona dotacja. Ponadto ilość dzieci należy zmniejszyć o 8 dzieci niepełnosprawnych, na które dotacja była przekazywana w kwocie przewidzianej na niepełnosprawnego ucznia przedszkola w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez Gminę M. S.. Zdaniem Sądu dotacja za 2014 rok należy się zatem za 811 uczęszczających dzieci.

Zasądzeniu podlegały kwoty stanowiące różnice pomiędzy dotacjami wypłaconymi powódce za lata 2011-2014, a kwotami należnych dotacji ustalonymi na podstawie opinii biegłej :

- za 2011 r. wypłacono tytułem dotacji kwotę 204 345 zł, przy wysokości dotacji należnej 285 901,36 zł – podlegająca zasądzeniu różnica wynosi 81 556,36 zł
- za 2012 r. wypłacono tytułem dotacji kwotę 275 888,42 zł, przy wysokości dotacji należnej 412 985,60 zł – podlegająca zasądzeniu różnica wynosi 137 097,18 zł
- za 2013 r. wypłacono tytułem dotacji kwotę 458 664,42 zł, przy wysokości dotacji należnej 520 249,24 zł – podlegająca zasądzeniu różnica wynosi 61 584,82 zł
- za 2014 r. wypłacono tytułem dotacji kwotę 406 757,05 zł, przy wysokości dotacji należnej 437 940,00 zł – podlegająca zasądzeniu różnica wynosi 31 182,95 zł

Jak wskazano wyżej, uwzględnić należało zarzut przedawnienia należności odsetkowej jako mającej charakter okresowy za okres przekraczający trzy lata wstecz licząc od daty wniesienia pozwu (art. 118 kc, uchwała SN z z

26.1.2005 r., III CZP 42/04, OSNC 2005/9/149), częściowo oddalając powództwo w zakresie tej należności za dotacje przysługujące za lata 2011 i 2012.

Wyrokowi w punkcie 1. należało częściowo nadać rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie, w jakim powództwo zostało uznane przez pozwaną (art. 333 § 1 pkt 2] kpc).

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w sentencji wyroku, o kosztach procesu rozstrzygając na podstawie art. 100 kpc i zasądzając z tego tytułu na rzecz powódki kwotę 27 698,67 zł; powódka utrzymała się ze swoim roszczeniem w 93,09%, przy czym poniosła koszty w łącznej wysokości 31 145 zł (uiszczona opłata od pozwu 15 712 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 14 400 zł, opłata skarbową 17 zł, podlegające ściągnięciu koszty obciążające powódkę 1 016 zł), zaś pozwana poniosła koszty w wysokości 18 729,56 zł (potrącone z zaliczki wynagrodzenie biegłej 4 329,56 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 14 400 zł) – z łącznej kwoty kosztów procesu 49 874,56 zł obciąża zatem pozwaną kwota 46 428,23 zł, przy czym dotychczas zostały one poniesione w wymiarze 18 729,56 zł; tym samym pozostała różnica podlega zasądzeniu na rzecz powódki (46 428,23 – 18 729,56).

Na rzecz pozwanej na podstawie art. 84 ust. 2 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 623) zwrócić należało niewykorzystaną część zaliczki w kwocie 670,44 zł (z zaliczki 5 000 zł wypłacono biegłej łącznie kwotę 4 329,56 zł). Ściągnięciu od powódki na rzecz Skarbu Państwa tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych na podstawie art. 113 ust. 2 pkt 1) Ustawy o kosztach w sprawach cywilnych podlegała kwota 1 016 zł stanowiąca różnicę pomiędzy wysokością opłaty obliczoną od ostatecznej dochodzonej kwoty 334 548,43 zł (opłata należna to 16 728 zł).